

1

Femmy de Jager - van Dongelen is opgelucht dat er voldoende ruimte is om haar auto voor haar huis te parkeren. Ze rijdt de auto straks wel achterom in de garage, maar eerst hier hem even 'lossen'. Ze is naar het tuincentrum geweest om bloemenaarde en vaste plantjes te kopen.

Ze wilde er zo graag even uit, en nu, met dit prachtige weer, werkt ze graag in de tuin. Wat was het druk geweest in het tuincentrum. Waarschijnlijk doordat het bedrijf in verband met een verbouwing, een poosje haar deuren had moeten sluiten.

Als Hayo nog had geleefd, zou hij haar geadviseerd hebben een weekje te wachten met het bezoeken van het tuincentrum. Logisch dat het daar storm zou lopen zo vlak na de opening. Hayo kon in dergelijke situaties soms zo nuchter reageren. Hayo... hij was als elektricien een zeer gewaardeerd collega. Viel een klus op een dag wat tegen qua tijdsduur? Hayo deed er niet moeilijk over dat het zo'n dag wat later werd om naar huis te gaan. Op een maandag moest hij naar een groot pand, ruim vijftientig kilometer verwijderd van huis, rijden. Het was een nieuw winkelgebouw waar de elektra nog moest worden geïnstalleerd. Hayo was vroeg van huis gegaan, omdat hij tijd genoeg wilde hebben om het adres op te zoeken. Het navigatiesysteem had al een tijdje kuren, maar Hayo had nooit tijd om daar even naar te laten kijken. Op een gegeven moment moest hij voor de verkeerslichten wachten. Het was op een drukke kruising. Een motorrijder die meende Hayo nog net even voor het rood werd, in te kunnen halen, moest remmen, maar kon dit niet meer op tijd, ramde de auto van Hayo schuin van achteren. Hayo schoot vooruit tegen een auto die van links kwam. Zwaargewond werd Hayo naar het ziekenhuis vervoerd, maar bij aankomst was hij al overleden. Die dag zou Femmy nooit meer kunnen vergeten. Het was zo plotseling, zo overweldigend, gewoon niet te bevatten. Zo word je 's morgens naast elkaar wakker en zo moest je 's avonds alleen gaan slapen... Hun huwelijk was kinderloos gebleven. Femmy vond het moeilijk om aan een leven alleen te wennen.

Haar huwelijk met Hayo was goed geweest; het was haar tweede huwelijk. Hoe anders was haar eerste huwelijk verlopen. Dat had maar anderhalf jaar geduurd. Ze was halsoverkop met Meine getrouwd;

Het was een vlucht geweest om van thuis af te komen. Nou ze was van de regen in de drup geraakt. Ondanks de vele zorgen die ze tegen zou komen na een scheiding, had ze hier toen welbewust voor gekozen!

Met Hayo deelde ze de liefde voor alles wat groeit en bloeit. Wat hadden ze samen genoten van de fietstochten door prachtige natuurgebieden.

Femmy had haar liefde voor de natuur van jongs af meegekregen van haar moeder en misschien, ook wel van de opa van moeders kant. Haar vader had totaal geen interesse voor de tuin gehad. In zijn vrije tijd zat hij gekluisterd aan de televisie naar sportprogramma's te kijken. In de woonkeuken stond een tweede kleine televisie. Daar konden Femmy, haar broer Jan en mam, programma's bekijken die zij leuk vonden.

Femmy slaakt een zucht, nee nu niet aan vroeger denken, daar schiet ze immers niets mee op?

Maar toen haar lieve buurtjes een jaar na Hayo zijn overlijden plotse-ling gingen verhuizen, was dit een grote schok voor haar geweest. Nu had ze het kunnen verwachten. Buurman Krijn en buurvrouw Klaartje, stonden al een poos op de wachtlijst, voor een plaatsje in de verzorgingsflat, hier een tiental kilometers vandaan.

Buurvrouw haar gezondheid liet het niet meer toe om in hun huisje te blijven wonen.

Vrij snel kwam er een koper voor het buurhuis, een alleenstaande man.

Hoewel hij nu twee jaar naast haar woont, weet Femmy alleen zijn naam, en dat de man gescheiden is en drie zonen heeft. Femmy heeft nog nooit gezien dat buurman bezoek kreeg.

Het ergste vindt ze dat de buurman een stevige roker is. Als Femmy op het terrasje achter haar huis zit, heeft ze al meerdere malen de sigarettenlucht opgesnoven. Tja dat dunne muurtje helpt ook niet veel om deze stank te keren.

Snel en schichtig kijkt ze naar het huis naast de hare. Gelukkig zijn de gordijnen nog gesloten.

Buurman is laat vanmorgen. Andere morgens zijn de gordijnen steevast om zeven uur al opengeschoven.

Fijn, voelt ze zich nu niet zo begluurd! Femmy had best wel een praatje met de buurman willen maken, want wat hadden ze toen haar Hayo nog leefde, goed met hun vorige buurtjes op kunnen schieten. Ook na het overlijden van Hayo hadden ze haar zoveel mogelijk ge-

steund, ondanks dat ze zelf steeds meer problemen met hun gezondheid hadden gekregen. Maar die rooklucht weerhoudt Femmy ervan, om de buurman voor een kop koffie te vragen. Ze merkt dat hij nieuwsgierig is naar haar doen en laten. Ze zag hem een paar dagen geleden vanboven achter zijn raam, naar haar kijken. De man voelt zich misschien eenzaam. Er gaat dan ook nooit iemand naar hem toe. Zelf blijft ze van tijd tot tijd last houden van neerslachtige buien. Hier heeft ze een keertje met haar huisarts over gesproken. Na een kort gesprek had de arts haar aangeraden om een psycholoog te raadplegen. Ze had hier geen zin in gehad. Koppig had ze besloten het zelf wel op te kunnen lossen, gewoon op die lastige momenten dingen ondernemen die ze leuk vindt, en waar ze volop van kan genieten.

Nu ophouden met dat gepieker. Laat ze eerst snel de plantjes en bloemenaarde uit de kofferbak halen.

Blij kijkt ze naar de bakjes met Engels gras. Wat zal dat een mooi gezicht zijn, als het zich steeds meer uit gaat breiden in de tuin. Die dovenetels zijn ook mooi, die moeten maar in die hoek bij dat muurtje; hebben ze mooi de ruimte om er overheen te hangen.

Als Femmy later de plantjes allemaal een plekje heeft gegeven, en de auto weer in de garage heeft geparkeerd, zit ze heerlijk met een kopje thee uit te rusten op haar terrasje. Ineens valt het haar op dat ze zonder problemen de lucht op kan snuiven.

Het is prachtig weer maar naast haar blijft het stil...

Wat zit een mens toch vreemd in elkaar, denkt Femmy wrevelig. In plaats van nu te genieten van de natuur en de rust, maakt ze zich druk om het doen en laten van haar buurman...